

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası

21. Olağan Genel Kurul Sonuç Bildirgesi

(29-30 Mart 2008)

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası 21. Olağan Genel Kurulu 29-30 Mart 2008 tarihinde Ankara'da toplanarak, meslek ve bilim alanında yaşanan sorunlar ve bu sorunları belirleyen dünya ve ülke düzlemindeki siyasal, toplumsal ve ekonomik gelişmeleri değerlendirmiş, örgütsel işleyişe ilişkin düzenlemeleri tartışmıştır.

Genel Kurul, dünyada ve Türkiye'de önemli olayların yaşandığı bir dönemde toplanmıştır. Gezegenimiz, kapitalizmin küreselleşme adına sürdürdüğü saldırılarla, eşitsizlikler, savaşlar, işgaller, göçler, soykırımlar, açlık, hastalık, yoksulluk ve ekolojik tahribatlarla bir felakete doğru sürüklenmektedir.

Kapitalist dünyanın lideri ABD, AB ve diğer emperyalist ülkelerle birlikte NATO ve BM'i de kullanarak siyasal ve ekonomik hegemonyasını sağlamak için tüm dünya düzeyinde şiddet ve terörü yaygınlaştırmaktadır. Afganistan'dan sonra beş yıldır Irak'a "özgürlük getirme" bahanesiyle, ABD ve işbirlikçisi emperyalist devletlerce sürdürülen kanlı işgal sonucunda, bir milyona yakın insan katledilmiş, ülkenin doğal, sosyal ve kültürel kaynakları ve entelektüel birikimi yağmalanmış ya da tahrip edilmiştir. Irak'ta yaşayan halklar birbirine düşürülerek kanlı bir boğazlaşma sürecine itilmişlerdir.

Bölge halkları arasında düşmanlığı körükleyen bu süreç, komşularımız İran ve Suriye'de hedef gösterilerek, daha geniş bir hegemonya alanına yayılmak istenmektedir. Bu amaç doğrultusunda, Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) kapsamında, ülkemiz, Irak'ta olduğu gibi İran ve Suriye'ye karşı bir savaşta doğrudan işgalci ya da dolaylı olarak emperyalizm işbirlikçisi olarak kullanılmak istenmektedir. Türkiye egemenleri koşar adım bu sürecin içine aktif bir özne olarak girecek politik manevralar içindedirler.

Türkiye'nin egemenleri bugün yönetememe krizi yaşıyorlar. Siyasetin özgürlükçü bir ortamda doğrudan katılımı değil de, e-muhtıra ve e-bildirilerle yukarıdan aşağıya doğru dizayn edilmesi, siyasetin savaş mantığına indirgenmesi, egemenlerin krizini derinleştiriyor. Günümüzde türban krizi, ya da ergenekon operasyonları halkın gerçek ihtiyaçlarına cevap verecek çözümler olmayıp egemenler arasındaki kamplaşmanın ifadesidir. Bu kamplaşma ülkemizde gerici, ırkçı, şoven politikaların derinleştirilerek toplumun baskı altına alınmasının araçlarını oluşturuyor.

Demokrasi havarisi egemenler türbana özgürlük derken anti demokratik yasalarla aydınlarımızı, toplumsal muhalefeti susturmaya çalışıyorlar. Hrant Dink'e yapılan ırkçı şoven saldırı bu politikaların gerek yasalar düzeyinde gerekse fiili olarak gerçekleşeceğinin somut göstergesidir.

Ülkemiz Türk, Kürt, Ermeni, Laz, Gürcü, Çerkez olmak üzere farklı etnik kimliklerin var olduğu çok kültürlü bir coğrafyadır. Cumhuriyetin kuruluş süreçlerine kadar uzanan Kürt sorunu ülkemizde kanayan bir yara haline dönüşmüştür. Ülkemizdeki sağ ve sol devletçi bakış açısı baskıcı ve otoriter yönetim anlayışı cumhuriyetin demokratikleşmesini engellemiştir Bunun en temel nedeni olan Kürt sorununun çözümünde son otuz yıldır barışçı çözüm yerine askeri yöntemde ısrar edilerek 40 bin cana ve 300 milyar dolar kayba neden olunmuştur.

Kürt sorunu halkların kardeşliği temelinde ele alınmalıdır Oysa, şiddete dayalı çözüm anlayışı ısrarla sürdürülüyor. Son günlerde güneydoğu bölgemizde Newroz kutlamalarında, Filistin'de bile eşine rastlanılmayacak derecede halka karşı aşırı güç kullanımını görüyoruz. Siirt başta olmak üzere Van ve Hakkari'de görev yapan mülki erkanın, halk tarafından seçilmiş milletvekillerine karşı tutumu demokratik bir ülkede kabul edilemez niteliktedir. Halkın can ve mal güvenliğinden sorumlu görevlilerin, halka karşı vicdani ve hukuki sınırlar dahilinde bir tutum sergilemeleri gerekmektedir. Oysa toplumumuzun kutladığı diğer ortak günler gibi Newroz'da Ortadoğu halklarının bayramı olarak ilan edilerek barış ve kardeşlik

duygularıyla kutlanmalıdır. Kürt sorunu halkların kardeşliği temelinde ele alınmalıdır.

Emperyalizm az gelişmiş ülkelere sadece silahlı askerleriyle değil, kurumlarıyla, sermayesiyle, bankalarıyla, şirketleriyle ve işbirlikçi siyasal iktidarlarıyla da yerleşmektedir. Küreselleşmeye eklenen Türkiye, kapitalizmin kurumları olan IMF, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü'nün tercih ve direktiflerine harfiyen uymakta, bunun sonucunda milyonlarca insan eğitim, sağlık, barınma ve beslenme, gibi temel haklarından yoksun bırakılmaktadır. Kamu varlıklarımız özelleştirmelerle yerli ve yabancı sermayeye peşkeş çekilerek, çalışanlar işten atılmakta, temel kamu hizmetleri ticarileştirilerek, doğal ve toplumsal kaynaklarımız bir avuç azınlığa aktarılmaktadır. Sermayenin soygun, vurgun ve yağmasının mekanı haline getirilen Türkiye, tam bir yeni sömürgeleşme sürecine sokulmuştur.

Bütçesinin çok büyük bölümü iç ve dış borç faizlerinin ipoteği altında olan Türkiye'de; toplumsal yaşamı düzenleme ve kamu kaynaklarını etkin kullanma olanağı ortadan kaldırılmıştır. Bütçedeki faiz ödemeleri sermayenin en önemli kar alanı haline gelmiş, toplumun büyük çoğunluğunun eğitim ve sağlık başta olmak üzere, kamu hizmetlerinden yararlanması ve yatırım imkanı ortadan kaldırılmıştır.

İşçilerin ve emekçilerin tarihsel süreç içerisinde büyük mücadelelerle ve bedeller ödeyerek elde ettiği tüm hakları adım adım ellerinden alınmakta, kazanımların tamamen ortadan kaldırılması sürdürülmektedir. Gelir dağılımındaki eşitsizlikler ve bölgeler arasındaki dengesizliklerin derinleştiği Türkiye'de milyonlarca insan için gelir dağılımındaki bozukluk ya da yoksulluğu çoktan aşan bir durum ortaya çıkmış, emekçi sınıfları ve onların bir bölümünü oluşturan mühendis ve mimarların büyük çoğunluğunu bu konuma düşürülmüştür. Çalışan kesimde bunlar yaşanırken, yatırım, üretim ve istihdam politikalarının olmadığı ülkede jeoloji mühendisleri açısından da işsizlik en temel sorun haline gelmiştir.

Küreselleşmenin ideolojik saldırısının sonucu olarak Türkiye'de ülke çıkarı, toplumsal gelecek, dayanışma ve ahlaki değerler terk edilmiştir. Bireysellik, özel alan, serbest piyasa, hizmet üretimi, rekabetçilik, yerelcilik, yönetim, sivil toplumculuk, yolsuzluk, müşteri yükselen değerler haline gelmiştir.

12 Eylül 1980'den sonra ve özellikle YÖK süreciyle üniversitemiz kışla anlayışıyla yönetilmektedir. Üniversitelere yerleştirilen gençler yeni liberal anlayışlarla birlikte ırkçı şoven bir ideolojik tercih içerisinde yetiştirilmeye çalışılmaktadır. Böylece geleceğimiz kalıcı bir şekilde karartılmak istenmektedir.

Yeni liberal anlayış çerçevesinde eğitimde özelleştirme adımları üniversitemizin dokusunu değiştirmektedir. Bir yandan eğitimin metalaşması dersane sistemiyle ve özel üniversitelerle gerçekleştirilirken, devlet üniversitelerinde de bugün için katkı payı olarak alınan miktarların genişletilerek tüm eğitim alanını kapsamaya ve sonuçta paralı hale getirilme çalışması yapılmaktadır. Genel olarak eğitime ayrılan bütçe payı kısılrken eğitim harcamaları müşteri olarak görülen öğrencilerden karşılanması planlanmaktadır. Aynı zamanda popülist yönelimlerle alt yapısı olmayan yeni yeni üniversiteler açılmaktadır. Eğitimde üniversiteler arasında nitel farklılıklar ortaya çıkarken, uluslararası yapılan anlaşmalara göre bu şartlarda yetişen mühendislerin aynı zamanda gelişmiş ülkelerin mühendisleri ile rekabet etmesi istenmektedir.

27 ayrı "Jeoloji Mühendisliği" eğitim programlarına her yıl yaklaşık olarak 1400 öğrenci alınmaktadır. Yeni üniversitelerin açılması ve öğrenci kontenjanları, ihtiyaca ve talebe göre değil, politik tercihlere ve yerellerin ticari kaygılarına göre belirlenerek, her yıl yüzlerce meslektaşımız işsizliğe mezun edilmektedir.

JMO, devlet üniversitelerinin paralı hale getirilmesi anlayışına karşı durma, popülist anlayışla yeni üniversitelerin ve de yeni jeoloji mühendisliği bölümlerinin açılmasına karşı çıkma ve işsizliğe mahkum mühendislerin sorunlarına her boyutuyla ilgili olmalı çözümler için taraf olmalıdır.

Mühendislik alanımızı doğrudan ilgilendiren Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS) ile, özellikle eğitim, sağlık, enerji, iletişim, ulaşım, mühendislik ve mimarlık, çevre hizmetleri, belediye hizmetleri, muhasebe ve müşavirlik hizmetleri, sosyal güvenlik ve sigorta hizmetleri, piyasalaştırılarak yabancı sermayenin istilasına açılmakta; özel olarak taahhüt listesinde yer alan "Uzmanlık Gerektiren Hizmetler" kapsamında değerlendirilen mühendislik-mimarlık hizmetlerinin de emperyalist ülkelerin kontrolüne geçmesi süreci işlemektedir.

Meslek alanlarımızla ilintili enerji sektörü de küreselleşmenin yıkıcı etkisinden kendini kurtaramamıştır. Enerji sektörümüz, uyum yasaları ve özelleştirme politikaları yoluyla tam bir çıkmaza itilmiş, neredeyse tümüyle dış kaynaklara bağımlı kılınmış, enerji açığı söylemi sürekli gündemde tutularak bu politikalara meşruiyet kazandırılmaya çalışılmıştır. Her geçen gün dışa bağımlılığın arttığı enerji sektöründe yerli enerji kaynaklarına dayalı ulusal enerji politikamızın oluşturulması ertelenmez bir görev haline gelmiştir.

Ülkemizde enerji politikaları planlama, bilimsellikten, ülke kaynaklarını rasyonel değerlendirmekten uzak bir anlayışla sermayeye kaynak aktarmanın aracı olarak düşünülüp oluşturulmaktadır. Bunun örneği doğal gaz çevrim santrallerinin hızla artmasında yaşanmıştır. 1985 yılında elektrik üretiminde %1 bile olmayan doğal gazın payı hızla yükselmiş, bugün bu oran %50'ye çıkmıştır. Bu politikalar enerjide dışa bağımlılığı daha da arttıracak, dünyada ortaya çıkabilecek muhtemel bir enerji krizi durumunda da Türkiye'nin çok büyük yaralar almasına neden olacaktır.

Nükleer lobilerin baskıları sonucu çıkarılan Nükleer Enerji Yasası, belirli birkaç şirkete nükleer santral kurdurulmasının hukuki zeminini yaratma amacıdadır. Bu yasa işletim, denetim, söküm ve atık konularına yüzeysel değinen, kapsamsız bir tercüme özetidir. Çıkarılan yasa şirketler lehine önemli mali avantajlar sağlarken, halka büyük mali yükümlülükler getirecektir. Bu nedenle dünyanın vazgeçtiği, kaza riskleri taşıyan, atık sorununun ciddi tehlikeler barındırdığı, dışa bağımlı ve nükleer lobilerin çıkarına olan nükleer santralin ülkemizde kurulması kabul edilemez.

Bunun için önümüzdeki dönemde Genel Merkez ve Şubelerde Nükleer Karşıtı faaliyetlerin ve Platformların içerisinde yer alarak, nükleer karşıtı çalışmalara devam edilmesi gerekmektedir. Enerjide dışa bağımlı politikalara son verilerek, yerli fosil enerji kaynaklarına, biyoenerji, güneş, jeotermal ve rüzgar gibi yenilenebilir enerji kaynaklarını devreye sokacak politikalar için çalışmalar yürütülmelidir.

Doğal kaynaklar açısından önemsenir bir potansiyele sahip olan ülkemizde ülke sanayinin temel taşlarından olan madenciliğin ulusal ekonomide önemli bir yeri olduğunu söylemek mümkün değildir. Sorunun tek başına "madenciliğin gelişmesi" olarak ortaya konması, bu çerçevede eksikli bir yaklaşım yerine konunun "ülkenin gelişmesinde madenciliğin katkılarının artırılması" şeklinde bütünlüklü bir perspektifle ele alınması gerekmektedir.

Bugün doğaya insana, çevreye ve hukuka duysuz, ülke sanayinin temel girdisi olmayan siyanürlü altın işletmeciliğine yapılan yatırımın, enerji ve sanayi için en önemli temel girdi olan demir ve linyit aramalarından fazla olması bu yönüyle bile bir sorgulamayı gerektirir hale gelmiştir.

Bugün maden yasamız incelendiğinde her ne pahasına olursa olsun madencilik yapılmasını öngören, sadece üretimi gözeten, madenlerin ham madde olarak dış satımının desteklendiği ve özendirildiği, ülke içinde işlenmesine ileri ve uç ürünlere dönüştürülmesine yönelik desteklerin olmadığı, planlamanın yok edildiği, maden yataklarımızın geliştirilmesine yönelik kayıt ve kuralların olmadığı, madencilik sektöründe kullanılan makine, donanım ve gerecin ülke içinde üretilmesine yönelik endüstrilere yatırımların özendirilmediği, çevre ve doğanın gözetilmeden insanı merkezine almayan bir yaklaşımla madencilik için tüm tarihi doğal kültürel zenginliklerimizin göz ardı edildiği yarar zarar değerlendirilmesinin yapılmadığı, iş güvenliği, işçi sağlığı ve çevre sağlığı ile ilgili köklü önlemlerin olmadığı eksikli bir yasadır.

Uluslararası sermayenin ülkemizi açık pazar olarak kullanması, başka bir deyişle yapılan düzenlemelerle yağmanın önünün açılması, ülke gündeminde yoğun olarak altın madeni aranması ve üretilmesinin; konunun ya işletme teknolojisi ve çevre ya da ekonomik boyutuyla gündeme gelmesine neden olmuştur. Altın arama ve üretilme işlemlerinin olduğu bölgelerde de insanımızın yoğun ve haklı direnişleri Türkiye mücadeleleri tarihinde yerini almıştır. Öte yandan bu durum, bir bütünsellik içinde Türkiye madenciliğimizin temel tercihleri ve politikalarının neler olması gerektiği açısından yeterince değerlendirilmemiştir.

Bu yasa bugün geldiğimiz noktada madencilik sektörünün sorunları yerine küresel sermayenin krizini aşmaya yarayan bir yasadır. Bugün Kazdağları'nda Uşak Eşme'de Artvin Gerattepe'de, Munzur'da ve bir çok değişik yöremizde yaşananlar, yeraltı kaynaklarımızın nasıl bir tehlike ile karşı karşıya olduğunu göstermesi açısından önemlidir.

Madenlerin gerçek sahibi bu ülkenin halklarıdır. Maden kaynaklarımız, toplumun ihtiyaçlarını gören, bilim ve akla uygun yöntemlerle işletilen, çevre ve doğa tahribatını merkezine alan bir yaklaşımla

değerlendirilmelidir. Odamız bu yönde gereken tüm çalışmaları önümüzdeki dönem de hayta geçirme mücadelesine devam edecektir.

Özelleştirmeler AKP iktidarı döneminde de talan anlayışı ile hızla devam etmektedir. Dünya Bankasının talepleri doğrultusunda insan için zorunlu yaşamsal vazgeçilmez nitelikteki bir kullanım aracı olan suyun özelleştirilmesi gündemleştirilmektedir. Akarsuların satışını, havza kullanım haklarının sermayeye devrini sağlayacak yasal düzenlemelere yönelik hazırlıklar yapılmaktadır. İngiltere, Fransa, Latin Amerika ülkelerinde yapılan suyun özelleştirilmesi yoksul halk kesimleri için yıkıcı sonuçlar ortaya çıkarmıştır.

Dünya Su Konseyi tarafından düzenlenecek olan 5. Dünya Su Forumu 16-22 Mart 2009 tarihinde İstanbul'da toplanacaktır. Dünya Su Konseyi, çeşitli ülkelerin su ve çevre ile ilgili bakanlıkları, yerel su şirketleri, BM'ye bağlı çeşitli kuruluş ve programlar, uluslararası vakıf ve enstitüler gibi kuruluşlardan oluşmaktadır.

Dünya Su Forumunda, Küresel Su Politikaları tartışılacaktır. Dolayısıyla Küresel Su Politikalarının temsilcileri kadar bu politikalara muhalefet eden çok sayıda örgüt temsilcisi de İstanbul'a gelecektir.

Dünya Su Forumu için şimdiden hazırlıklara başlamak, Foruma seçenek olacak karşıt organizasyonlar oluşturmak, küresel su güçlerine muhalefet eden uluslararası güçleri bir araya getirmek gerekmektedir.

Ülkemizde su alanında Dünya Bankası Politikaları doğrultusunda çalışmalar yapılırken kamu alanındaki suyu sağlayan kuruluşlar, özellikle yerel yönetimler bu alanı rant alanı olarak da gören bir anlayışla suyu yönetmektedirler. Son yıllarda büyük kentlerde yaşanan su trajedisi rant ve plansızlığın bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Doğal kaynağımız olan suyun kamusal kaynak olduğu bilinciyle kamusal denetimde ve planlı uygulamalarla değerlendirilmesi esas olmalıdır.

Suyun özelleştirilmesine yönelik her türlü politikalara karşı, sendikalar, meslek örgütleri ve demokratik örgütlerle ortak organizasyonlar yapmak üzere odamızca çalışmalar yapılmalıdır.

Halkın alın teri ile kurulan ve ülkemizin kalkınmasında önemli işlevler gören kamu kuruluşlarımızda özellikle son dönemde yönetici kademelerine yapılan atamalarda; bilgi, beceri ve liyakat aranmasından vazgeçilmiştir. Artık, atamalarda geçerli olan ölçüt, sadece "cemaatten olmak, kendileri gibi düşünmek ya da kendilerinden olmak"tır. Bu şekilde, yetersiz kişilerin uzmanlık gerektiren makamlara getirilmesinin önü açılmış, kurumlardaki yozlaşma hızlandırılmıştır. Her dönemde belirli ölçülerde yaşanan kadrolaşma, son dönemde "kuşatma" şekline dönüşmüş ve tüm iş yerlerinde iş barışını tehdit eder hale gelmiştir. Pek çok kurumda kirlilik, yozlaşma ve yolsuzluk had safhaya ulaşmıştır. Rüşvet, menfaat temin etme ve görevi kötüye kullanma artık kanıksanmış, etik değerler ayaklar altına alınmıştır. Dürüstlük artık fazilet sayılmamaya başlanmıştır.

Kamu kurumlarındaki çürümeye karşı, kıdem liyakat usulüne göre atama, insanca bir yaşam ücreti ve denetimle birlikte yatırımlara yönelik kaynak aktarılacak atalet ve yozlaşmadan arındırılmalıdır.

Ülkemizde afet olaylarının önlenmesi ve/veya zararlarının azaltılması için KRİZ YÖNETİMİ yerine RİSK YÖNETİMİNİ önceleyen bir anlayışın yerleşmesi gerekmektedir. 1999 depremlerinden sonra sürekli tartışılan dönem dönem gündeme piyasacı ve sermaye yanlısı bir anlayışla getirilen yasal düzenlemeler yerine, yeni liberal politikalarından uzak toplumsal çıkarları önceleyen ve bu nedenle kamusal denetimi güçlendirecek bilim, akıl ve mühendislik öğelerini göz önüne alan bir anlayışla AFET YASASI, İMAR YASASI ve YAPI YASASI ele alınmalıdır. JMO bu çerçevede yeni yasal düzenleme çalışmalarını gündeminde tutmalıdır.

Ülkemiz kadınları toplumumuzun yaşadığı yoksulluk, baskı koşullarını en ağır biçimiyle yaşamaktadır. Ekonomik krizde en kolay işini kaybeden kadınlarımız, yeri gelince eve kapatılmakta, yeri gelince yedek iş gücü olarak emek gücüne alternatif olarak kullanılmakta,ırkçı şoven politikanın acı sonuçlarını en vahim şekilde yaşamakta ve gelenek-görenek, dini gerekçelerle baskı altında tutularak ikinci sınıf insan olarak değerlendirilmektedir. Bu gerçekliğin doğal sonucu olarak cinsiyet ayrımcılığı kamu kurumlarından, özel sektöre kadar birçok iş yerinde görülmektedir. İş yaşamında kadın meslektaşlarımıza karşı yapılmakta olan bu çağdışı ayrımcılığı, sessiz kalarak kabul etmek mümkün değildir.

Odamız, kadına cinsiyetinden kaynaklı olarak uygulanan her türlü olumsuz davranış ve politikalara karşı mücadelesini kararlılıkla sürdürmelidir.

Bütün bu gelişme ve değerlendirmelerin ışığında Jeoloji mühendisleri Odası 21 .dönem Genel Kurul delegeleri olarak:

Kapitalizmin yıkıcı bir sonucu olan ekolojik ve çevresel tahribata karşı,
özelleştirmelere, savaşa ve ırkçılığa karşı,

Küreselleşme ve özelleştirme yolu ile doğal kaynaklarımızın elden çıkarılmasına,
GATS ile eğitim, sağlık, çevre ve mühendislik hizmetlerinin serbestleştirilmesine,

Kamu yönetiminde atamaların liyakat gözetilmeksizin partizanca yapılarak kamunun denetim ve yönetiminin etkinliğinin yok edilmesine,

Sosyal güvenliği yok eden yasal düzenlemelere,

Cins ayrımcılığını güden politikalara,

karşı çıkacağımızı, ilan ediyoruz.

Ve,

Kapitalizminin insanlığı yok ettiği umutların köreltildiği, yaşam alanlarımızın daraltıldığı Türkiye'de, halktan ve emekten yana bir duruş sergileyerek, bilimi ve tekniği halkla buluşturma ilkesini toplumsal ve mesleki bir görev bilerek çalışmalarını sürdürüleceğini,

Yeraltı kaynaklarının gerçek sahibi halkımızdır ilkesini ve kamusal alanı koruyacağımızı,

Bilim ve teknolojinin sınıfsal, cinsel, ulusal baskı ve sömürü aracı olarak kullanılmasına, insanlığa ve doğaya zarar vermesine tarafsız kalmayacağımızı,

Sağlıklı bir çevrede yaşama hakkını, uzmanlık birikimimiz, çevre bilincimiz ve toplumsal duyarlılığımızla savunmayı sürdüreceğimizi,

Ulus ötesi nükleer lobinin eskimiş teknoloji transferi ile birlikte ülkemizi bir nükleer çöplüğe çevirecek projelere karşı duracağımızı,

Çevre, su ve stratejik yeraltı ve yer üstü zenginliklerimizin kamusal sahipliğinin korunmasına gayret göstereceğimizi,

Kadın meslektaşlarımızın yeni dönemde oda çalışmalarına daha aktif katılımını sağlayacak araç ve politikaları geliştireceğimizi, pozitif ayrımcılık ilkesinin tüm çalışma alanlarına yansıtılması için uğraş vereceğimizi,

Sermayenin kar alanlarından biri haline getirilen üniversitelerde, "YÖK" ve "Vakıf" modeline karşı çıkılarak, parasız-demokratik üniversiteyi savunacağımızı,

Sermayenin egemenliği altında ezilen ulusların kaynaklarının sömürülmesi amacıyla uygulanan şiddet ve savaş politikalarına karşı barış, özgürlük ve insan haklarını savunmayı sürdüreceğimizi,

Bölgemizi kan gölüne çevirecek ve halklar arasında oluşacak kin ve nefretin gelecek kuşaklarda da kemikleşmesine yol açacak bu emperyalist planlara ve saldırılara karşı barış ve kardeşlikten yana güçlerle birlikte olmayı sürdüreceğimizi,

Toplumsal muhalefetin tüm kesimleriyle birlikte örgütlenme ve mücadele birlikteliğine yönelik katkıları geliştireceğimizi,

Meslektaşlarımızın kamuda ya da özel sektörde düşük ücretlerle çalıştırılarak, mühendis emeğinin değersizleştirilmesine karşı sendikalarla birlikte mücadele edeceğimizi,

Kürt sorununun demokratik ve barışçıl perspektifle çözümünden yana olduğumuzu, can ve ekonomik kayıpların olmamasını, ülke kaynaklarının halkın yaşam standardının iyileştirilmesinde kullanılmasını belirterek barışın sağlanması için çaba göstereceğimizi,

Jeoloji Mühendisleri Odası 21. Olağan Genel Kurul delegeleri olarak ilan ediyoruz.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası delegeleri olarak son sözümlü...

"Yüreğimizdeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı, zulüm ve engelleme yöntemlerinin söküp atamayacağını bilinci içinde, bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürenlerin değil; halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıyız"

Bilimle, Emekle, İnatla, Umutla !

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası

21.Olağan Genel Kurulu Delegeleri